Anuarul Universității "Petre Andrei" din Iaşi
Fascicula: **Drept, Ştiințe Economice, Ştiințe Politice**
ISSN: 2248-1079 | ISSN-L: 2601-7008
Covered in EconPapers, RePEc, CEEOL, ErihPlus, INDEX COPERNICUS, CrossRef, CrossCheck, Google Scholar, WorldCat, KVK, SOCIONET

2019, Issue 24, pages: 41-45 | doi: https://doi.org/10.18662/upalaw/29

Quality of Life in Romania Measured by Economic Indicators

[Calitatea vieții în România măsurată prin indicatorii economici]

Carmen Mariana CODREANU[1]

[1] Associate Professor Ph. D., "Petre Andrei" University of Iasi, Romania, E-mail: codrcarmen@yahoo.com

Abstract: The paper provides the conceptual background and proposes a framework to observe and check the impact of the economic indicators to quality of life.
The author seeks to identify the leading measures for raising living standards and improving living and working conditions, strengthening social cohesion and combating exclusion, promoting equal opportunities and safeguarding sustainability.
Some economic indicators are used to express the current state of the economy, other economic indicators can determine the evolution of the economy in previous years, while others can predict the future evolution. This type of indicators - known as the main indicators of the economy - is of particular interest to analysts, as it offers the best X-ray of the probable evolution of the economic activity.

Keywords: *Quality of life; wellbeing; pluridimensional concept; Social Progress Index; Gross Domestic Product.*

How to cite: Codreanu, C. M. (2019). Quality of Life in Romania Measured by Economic Indicators. *Anuarul Universității "Petre Andrei" din Iași, Fascicula: Drept, Științe Economice, Științe Politice, 24,* 41- 45.
https://doi.org/10.18662/upalaw/29

©2019 "Petre Andrei" University of Iasi & LUMEN Publishing House.

Calitatea vieţii se referă la standardul de viaţă al oamenilor, la prosperitatea lor şi cuantifică nivelul până la care viaţa este considerată bună pentru ei. Calitatea vieţii urmăreşte şi conexiunea dintre persoană şi societatea în care vieţuieşte, dar şi laturile calităţii societăţii în esenţă. Principala particularitate a acestei cercetări este faptul că furnizează oamenilor o modalitate prin care îşi pot estima aspecte ale vieţii lor în structura ştiinţei. Intuiţiile, măsurările, îndeplinirea aşteptărilor aparţin perosanele care au fost incluse în anchete şi oferă o modalitate prin care diverşi participanţi la viaţa socială o pot privi prin prisma oamenilor comuni.

Indicatorii calităţii vieţii devin astfel o măsură a performanţelor economice şi sociale într-o anumită societate (ICCV, 2018:4).

Calitatea vieţii este un concept pluridimensional în care dimensiunile sunt conectate între ele: standardul de viaţă (venit, consum şi avere), sănătatea, educaţia, activităţile personale, inclusiv forţa de muncă, participarea politică şi guvernarea, asocierea şi relaţiile sociale, mediul (condiţii prezente şi viitoare), insecuritatea de natură economică şi fizică. De exemplu, existenţa unui venit mai mare se poate datora unei educaţii bune, ceea ce influenţează în mod pozitiv condiţiile de trai.

Calitatea vieţii populaţiei poate lua valori diferite, de la extrema negativă (slabă, proastă, critică, nesatisfăcătoare, dăunătoare) la extrema pozitivă (bună, favorabilă, mulţumitoare, satisfăcătoare, benefică).

Un indicator poate fi considerat ca fiind o variabilă observabilă ce poate indica sau estima o altă variabilă. Indicatorul ce caracterizează o relaţie între variabile poate fi funcţional sau se poate referi la o corelaţie statistică între acestea.

Un indicator al calităţii vieţii permite estimarea gradului de bunăstare.

Produsul intern brut pe cap de locuitor este indicatorul economic care exprimă fidel calitatea vieţii. Numărul de salariaţi şi productivitatea muncii sunt factorii care conduc la creşterea economică, dar rezultatul macroeconomic trebuie să asigure un nivel de trai mediu pentru întreaga populaţie.

În sistemul conturilor naţionale utilizat de statele membre ale Uniunii Europene, dar şi de alte state ca formă de evidenţă şi analiza macroeconomică, se găsesc toate componentele necesare studiului PIB. În analiza calităţii vieţii trebuie să plecăm de la structura populaţiei, număr de salariaţi şi alte categorii, exprimate prin indicatori statistici.

Totuși, PIB pe cap de locuitor nu reflectă complet calitatea vieții de zi cu zi a cetățenilor unei țări. Există țări care, potrivit Indicelui de Progres Social, se plasează pe un loc superior celui ocupat conform PIB pe cap de locuitor. Analizând sistematic relația dintre dezvoltarea economică, măsurată prin PIB per capita și dezvoltarea socială, putem observa în ce măsură nivelul de bogăție a unei țări se regăsește în calitatea vieții fiecărei persoane.

Uneori, creșterea PIB maschează problemele reale pe care le întâmpină societățile și oamenii obișnuiți și statele sunt mai puțin performante decât ar rezulta conform PIB-ului mediu pe cap de locuitor.

Indicele de progres social (Social Progress Index – SPI) măsoară calitatea vieții și bunăstarea socială a cetățenilor din 146 de țări, analizând trei dimensiuni principale pe 12 coordonate cărora le atribuie câte un punctaj. Cele trei dimensiuni reprezintă nevoile de bază ale omului (hrana și îngrijirea medicală, apa și salubritatea, locuirea, siguranța personală), fundamentele bunăstării (acces la educație de bază, acces la comunicații și informații, sănătate și bunăstare, calitatea mediului) și oportunitatea (drepturi personale, libertate personală și de alegere, incluziune, acces la educație avansată)(delloite.com).

România a urcat pe locul 44, în 2018, de pe locul 51, pe care se clasa în 2014, dar este depășită de toate statele din UE. România performează mai slab decât celelalte state membre UE cu un PIB pe cap de locuitor similar, la următoarele capitole: servicii de apă și canal, servicii de salubritate, accesul la servicii medicale de calitate, accesul la educație avansată, speranța de viață a persoanelor de peste 60 de ani sau incluziunea socială.

Venitul disponibil per capita plasează România pe ultimul loc în Europa: 61,0 % din UE 8 și 26% din UE 15. Ținta pentru 2038 a veniturilor populației, care va trebui să se plaseze spre media UE15/UE8: 23 450 Euro, ceea ce ar însemna o creștere de aproape 3 ori.

Veniturile pot crește printr-o reorientare a unui pachet de 4 opțiuni politice: creșterea valorii muncii, reașezarea relației dintre creșterea economică și creșterea veniturilor populației, sporirea capacității de negociere a angajaților.

România se plasează pe ultimul loc, împreună cu Bulgaria, la distanță de standardele europene, dar și față de celelalte țări foste socialiste membre UE, fiind o țară subdezvoltată, sărăcită, cu o economie dezindustrializată și cu o agricultură dezorganizată, o economie incapabilă a oferi locuri de muncă pentru întreaga populație, o comunitate demoralizată.

România dispune de cel mai mic venit din UE, de aceea cetăţenii se confruntă cu neajunsuri uriaşe în îndeplinirea principalelor necesităţi.

Instituţiile guvernamentale şi neguvernamentale din întreaga lume raportează în mod regulat informaţii economice. Metodele folosite pentru întocmirea acestor rapoarte pot fluctua considerabil. Uneori sunt utilizate date directe, cum ar fi raportarea vânzărilor lunare pentru un anumit segment al economiei. În alte situaţii, datele se pot baza pe răspunsurile înregistrate în sondaje şi nu rezultă din date obiective. Unele instituţii generează concluzii pe baza extrapolării datelor existente.

Unii indicatori economici sunt utilizaţi pentru a exprima starea actuală a economiei, alţi indicatori economici pot determina evoluţia economiei în anii anterioari, în timp ce alţii pot anticipa evoluţia viitoare. Acest tip de indicatori - cunoscuţi ca **principalii indicatori ai economiei** - prezintă un interes deosebit pentru analişti, deoarece oferă cea mai bună radiografie a evoluţiei probabile a activităţii economice.

Din analiza principalilor indicatori economici globali în România, raportaţi de Eurostat, în anul 2018 se constată o scădere a majorităţii lor, deşi România transmisese o creştere economică.

Tabelul 1

Pricipalii indicatori economici globali în România

Indicator	Units	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Real gross domestic product	% YoY	2,2	3,3	3,5	3,9	4,8	6,7	4,2
Real private consumption	% YoY	1,8	0,5	4,6	5,8	8,2	9,8	5,3
Real public consumption	% YoY	8,3	-4,4	4,5	-1,4	3,9	2,8	2,0
Real gross fixed capital formation	% YoY	4,2	-5,9	3,2	7,2	0,3	3,1	-2,7
Real exports of goods and services	% YoY	2,0	19,5	8,5	4,4	16,1	10,2	5,1
Real imports of goods and services	% YoY	-1,5	8,9	8,4	8,1	16,5	11,3	9,1
Gross domestic product	% YoY	6,1	6,9	5,4	6,6	7,3	11,8	10,2
Consumer price index	% YoY	3,4	3,2	1,4	-0,4	-1,1	1,1	4,1
Unemployment	%	6,8	7,1	6,8	6,8	5,9	4,9	4,2
Retail trade	% YoY	3,6	2,0	8,3	9,8	13,7	10,4	6,4
Industrial production	% YoY	3,0	7,7	6,2	2,7	3,1	8,6	5,0
Government balance	Mn. RON	..	..	..	..	-1.152	-1.261	-1.530
Current account balance	Mn. RON	-7.131	-1.714	-1.108	-2.194	-3.985	-6.843	-10.860
Long term yield	%	6,7	5,4	4,5	3,5	3,3	4,0	4,7
House price	% YoY	-5,1	-0,2	-2,1	2,9	5,9	6,0	5,6
OECD CLI	..	..	..	..	..	..	..	..
Oil production	Thou. Volume	81,7	82	80,3	79	75,4	72,2	70,8
Domestic credit	..	..	..	..	..	..	..	..

Sursa: Joint Organisations Data Initiative (JODI OIL), Eurostat (TEINA205, IRT LT MCBY M, UNE RT M, STS TRTU M, PRC HPI Q, NAMQ 10 GDP, TPS00001, STS INPR M, PRC HICP MIDX, TIP SBP40)

În condiţiile unei calităţi scăzute a vieţii şi a lipsei necesarului de mijloace economice, majoritatea oamenilor se focusează pe îndeplinirea necesităţilor primordiale din viaţa lor. Clasele de persoane ale căror câştiguri sunt sub media pe ţară se văd obligate să utilizeze diferite modalităţi pentru a-şi acoperi necesităţile fundamentale, renunţând la anumite alimente, amânând îndeplinirea unor nevoi pe care nu le mai consideră importante.

Concluzii

Pentru a elimina aceste lipsuri, trebuie luate măsuri de ameliorare a condiţiilor de viaţă ale populaţiei, ca de exemplu:

- Creşterea nivelului absolut a veniturilor bugetare şi a proporţiei lor în PIB, prin încasarea sumelor datorate de contribuabili, fără excepţii, fără a se şterge penalităţile fiscale, prin eliminarea muncii la negru;
- Creşterea bugetului alocat pentru învăţământ şi cercetare (măsură imperios necesară într-o societate bazată pe cunoaştere), pentru serviciile de sănătate şi de asistenţă socială. Acesta ar putea fi consolidată prin importanţa atribuită tehnologiilor informaţiei şi comunicaţiilor. Globalizarea, schimbările tehnologice şi importanţa crescândă a cunoştinţelor şi abilităţilor ar trebui să fie considerate tendinţe centrale şi interconectate (Fahey, Nolan, & Whelan, 2003:11);
- Reducerea salariilor din sistemul bugetar nu este o măsură de bun augur, deoarece va accentua migraţia specialiştilor, mai ales din domeniul sanitar, unde deja se resimte lipsa acută de personal calificat;
- Abordarea unei noi perspective pentru redistribuirea numărului de salariaţi din administraţia publică centrală şi locală spre zonele deficitare ale sistemului;

Evitarea limitării şi uniformizării salariilor în sistem public;

- Creşterea ratei de cuprindere şcolară în învăţământul general şi liceal, eliminarea abandonului şcolar, a părăsirii timpurii a şcolii, crearea de condiţii adecvate de studiu şi în mediul rural (modernizarea şcolilor, introducerea digitalizării).
- Respectarea principiului unicităţii pensiilor, potrivit căruia statul organizează şi garantează sistemul public de pensii bazat pe aceleaşi norme de drept, cu generalizarea contribuţiilor, asigurarea plăţii pensiilor speciale

ale agricultorilor şi pensiile sociale din bugetul public şi nu din cel al asigurărilor sociale;

- Compensarea creşterii economice moderate cu promovarea unei societăţi echilibrate social, raţional organizată, cu un nivel ridicat al funcţionării democraţiei, centrate pe nevoile populaţiei; creşterea calităţii vieţii, optimism, încredere în instituţiile publice, respect pentru om (Raport social Academia Română – ICCV, 2017:37).

- Focusarea pe calitatea vieţii, mai mult decât pe condiţiile de trai;

- Măsurarea resurselor şi condiţiilor de viaţă trebuie să se efectueze cu ajutorul unor indicatori obiectivi sau descriptivi;

- Acolo unde există o bază normativă suficientă, trebuie surprinse aspecte ale bunăstării unei societăţi, trecând peste capacitatea indivizilor de a-şi urmări propriile obiective.

În concluzie, putem susţine că nivelul calităţii vieţii în România este unul modest, cu atât mai mult fiind valabilă această afirmaţie pentru indicatorii condiţiilor de viaţă, începând cu standardul economic, de la indicatorii macroeconomici ai nivelului de trai (PIB/locuitor, fondul de consum al populaţiei), la veniturile gospodăriilor şi până la indicatori de tipul speranţa de viaţă la naştere.

References

Fahey, T., Nolan, B., Whelan, C. (2003). *Monitoring Quality of Life in Europe*, Luxembourg: European Commision.

Institutul de Cercetare a Calităţii Vieţii, Academia Română Raport social Academia Română al ICCV 2017. (2017). Starea socială a României. Calitatea vieţii: situaţia actuală şi perspective pentru 2038.

Institutul de Cercetare a Calităţii Vieţii, Academia Română. (2018). Calitatea vieţii în România în context European, Raport de cercetare